

МЕЧТАТА НА ЕДИН СЛОН

Приказка

от Емилия Кенанова – 4- а клас

Едно малко слонче много искало да лети. Всеки ден то лягало на тревата и започвало да мечтае:

- Защо, защо, защо ние слоновете не можем да летим? Ах, де да можех и аз да летя като птица... Знам! Трябва да отида при магьосницата Мълвия – казваше си слончето.

И тогава слончето тръгнало на път. То вървяло, вървяло, но се изморило и седнало на земята да си почине. Изведнъж един кълвач дошъл, видял слончето и го попитал:

- Къде отиваш?
- Отивам при Мълвия – отговорило слончето.
- Защо, какво има?
- Ами искам да летя като вас птиците.
- Но не се ли харесваш какъвто си?

И тогава слончето се замислило: „Ммм може би кълвачът е прав, но аз все пак много искам да лветя“. Затова казало:

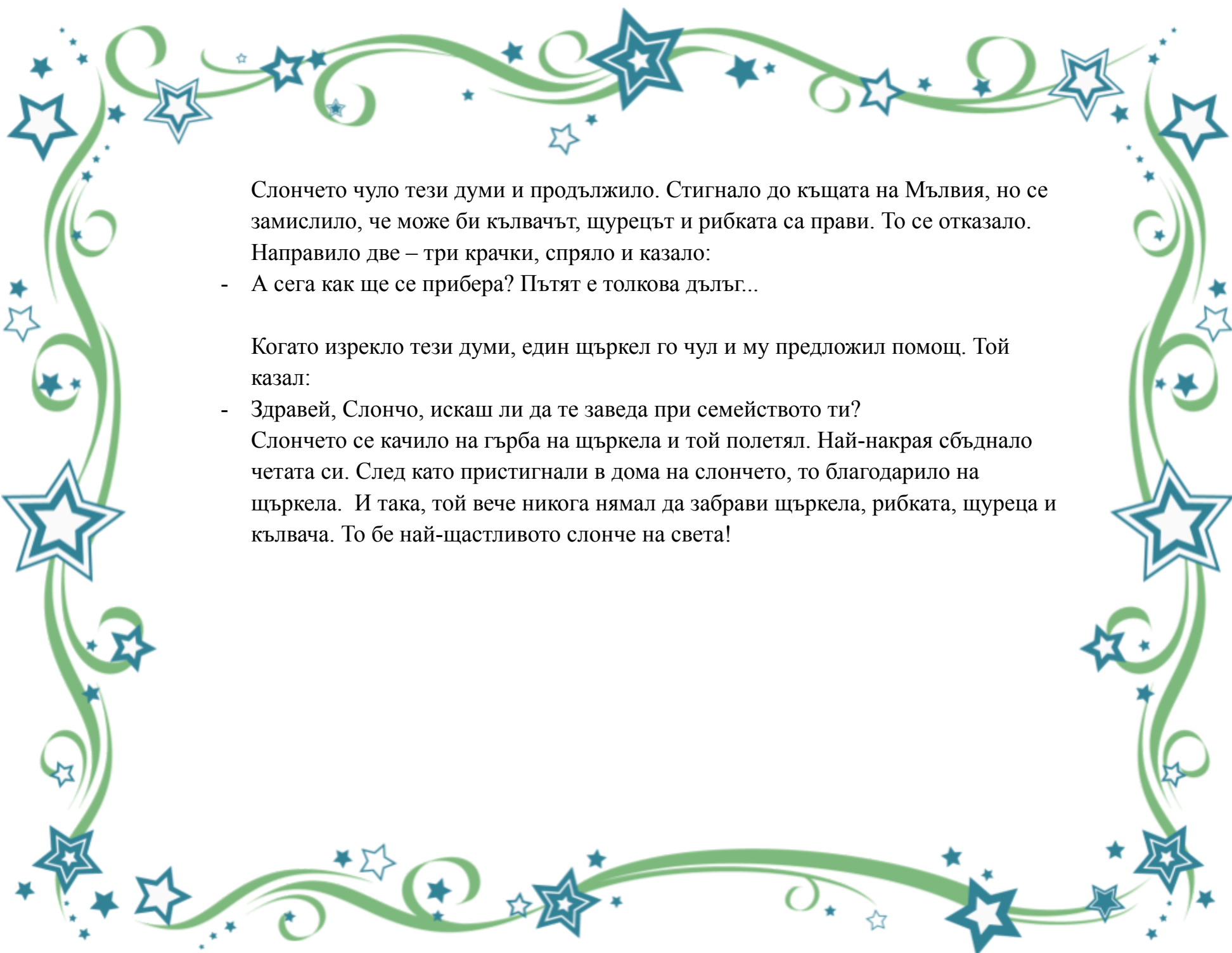
- Харесвам се и то много, но аз имам голям желание да летя!

И така слончето продължило. Вървяло, вървяло, но огладняло и отишло да си набере малини. Започнало да берне и тогава видяло един щурец. Щурецът попитал:

- Накъде си се запътил?
- Отивам при Мълвия, за да ми помогне да летя.
- Но защо?
- Защото мечтая за това от много време.
- Да, разбира се, но все пак птиците са си птици, слоновете са си слонове, а ние щурците сме си щурци. Няма нужда да се променяш.

Слончето отново се замислило: „Ами да, аз съм си слон и такъв ще си остана, но все още искам да летя“. То се сбoguвало с щуреца и продължило. Вървяло известно време и ожадняло. Спряло се до една река да пие вода. Тогава видяло една малка рибка.

- Хей, Слончо, защо пиеш от реката? Това е моят дом.
- Съжалявам рибке, но съм жаден. Тръгнал съм на дълъг път.
- Защо, къде отиваш?
- При Мълвия. Искам да летя!
- Но всички сме родени каквито сме. Аз съм риба и мога да плувам, а ти си слон, който не е открил таланта си.

Слончето чуло тези думи и продължило. Стигнало до къщата на Мълвия, но се замислило, че може би кълвачът, щурецът и рибката са прави. То се отказало. Направило две – три крачки, спряло и казало:

- А сега как ще се прибера? Пътят е толкова дълъг...

Когато изрекло тези думи, един щъркел го чул и му предложил помощ. Той казал:

- Здравей, Слончо, искаш ли да те заведа при семейството ти?

Слончето се качило на гърба на щъркела и той полетял. Най-накрая сбъднало четата си. След като пристигнали в дома на слончето, то благодарило на щъркела. И така, той вече никога нямал да забрави щъркела, рибката, щуреца и кълвача. То бе най-щастливото слонче на света!